

נדיה, שקדמה טומאת קרי שלה לטומאתה החמורה, בבעל קרי שראאה זיבח דמייא, ובכל זאת לא פטור רבי יהודה מטבילה לקרייה. שמע מינה שרבי יהודה פוטר גם בעל קרי שראאה זיבח, כי לפי דעתו אין אדם חייב ורבי יהודה פוטר.

הרון עלך פרק מי שמתו

קרי, ואם כבר היה זב אינה חלה עליו כדי להתחייב בטבילה, לא נפטר ממנה כשחלה עליו עוד טומאה חמורה. להחמיר בת"ת, אך אם כבר היה בעל קרי